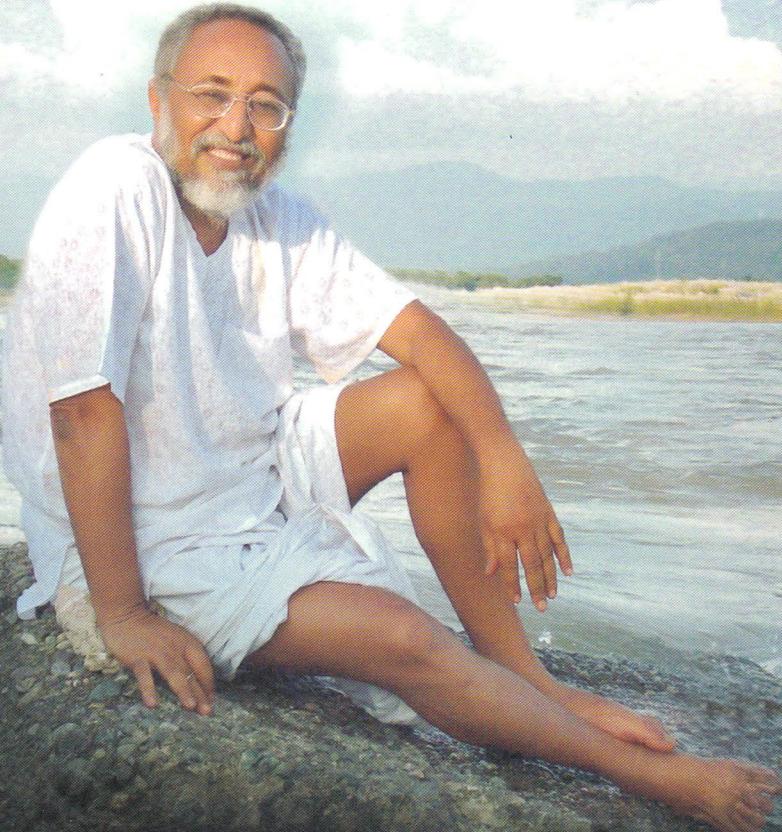

ଶ୍ରୀରାଧାରଥୀ ଲେଖିବା... ଲେଖିବା...

(Letters from Haridwar)

Can we look at ourselves without beliefs?

If we remove these beliefs, the many beliefs one has, is there anything left to look at?

If we have no beliefs with which the mind identifies itself, then the mind, without identification, is capable of looking at itself as it is - and then, surely there is the beginning of the understanding of one self.

- J. Krishnamurti

ਹਰਿਕੁਵਾਰਥੀ ਲਿਪਿਤਂਗ।...

(Letters from Haridwar)

ਸੰਕਲਨ :
ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜੁਭਾਈ ਪਾਂਚੋਟੀਯਾ

દરિદ્રારથી લિખિતંગા...

(Letters from Haridwar)

પ્રતિ : ૧,૦૦૦

આવૃત્તિ : પ્રથમ

વર્ષ : ૨૦૧૫

મૂલ્ય : સદ્ગુણા

સંકલન અને પ્રકાશન :

રાજુભાઈ પાંચોટીયા

શ્રી રમણ મહારિં કેન્દ્ર

મુલ્ય : લક્ષ્મીનગર, જીલ્લો : મોરબી

ગુજરાત, ભારત - ૩૬૩ ૬૪૧

Gujarat, India - 363 641

ગુરુજી હિર્દિંગના હતા ત્યારે ત્યાંથી
સાધકોને અઢળક પત્રો લખતા. એમાંના
થોડાક મારે હાથ લાગ્યાં. સાધકોને ઉપયોગી
થશે એવું લાગ્યું એટલે પ્રકાશિત કરં છું.

Readers are requested to read between the lines because Guruji's letters are written in such a way that they show many important things but hide THE MOST IMPORTANT.

– સંકલનકર્તા

પ્રિય ચેતન આત્મા,

16-7-1994

એક સૂક્ષી ફકીર પાસે કોઈ વ્યક્તિ સાધના
રીખવા ગયો.

ફકીરે કહ્યું : તું ખુશીથી અમારી જમાતમાં
સામેલ થઈશકે છે, પણ એક શરત છે.

‘તને જે ગમે છે તે છોડવું પડશે અને
તને જે નથી ગમતું તે કરવું પડશે.’

અભ્યાસ અને સુસંગથી જડમતિ પણ
સુજાન થાય છે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

લિપાદ્ઘૂપીનાં ખેલ અહંકારની ચડ-ઉત્તરને
લઈને પ્રતીત થાય, પણ, હકીકતે એવું નથી.
દેહદષ્ટિએ સેવક રૂપે, જીવદષ્ટિએ અંશ રૂપે
અને તત્ત્વદષ્ટિએ એકરૂપે THAT ને આરાધીએ,
તો, જ્ઞાન, કર્મ ને ભક્તિ ત્રણોય પાસા સમ્યક
રીતે વિકસે અને જીવન નૌકા પર સમારૂઢ થઈ
વહેતા રહીએ.

I Treat - He cures.

ધ્યાન = કેવળ મૈં બચે ।

ભક્તિ = કેવળ તું રહે ।

પ્રિય ચેતન આત્મા,

એકશ્વન્દ્રસ્તમો હન્તિ ન ચ તારા સહસ્રશ: ।

(એકલો ચંદ્ર અંધકારને દૂર કરી હે છે –
હજારો તારા દૂર નથી કરી શકતા) માટે,
હજારોનો આશ્રય છોડી એકનો આશ્રય
ગ્રહણ કર.

બાકી, ઉંદરકીનાં ચામડાથી નગારા ના
મઢી શકાય.

પ્રેમનાં વૃક્ષનો પહેલો ફાલ જેરી હોય છે, એટલે
એ ખંખેરી નાખવો – પણ ઝાડવું કાપવું નહીં.
પછી નો ફાલ અમરત જેવો આવશે.

The axe forgets but the tree remembers.

- *African proverb*

પ્રિય ચેતન આત્મા,

કુદરત એની આગવી સમજણ પ્રમાણે
આપણાને પીડા આપે, તો, એ પીડા કાંઈક
શીખવા માટે હોય છે. જે બધી જ બાબતોમાં
પ્રબુદ્ધ ચેતના કે ગુરઝો પૂછ્યાં કરે છે, તે ક્યારેય
એક ડગાલુ પણ આગળ વધતા નથી.

જ્ઞાન અંદર છે. તમારી અંદર. અને અંદર
સિવાય ક્યાંય પણ તે શોધવું વ્યર્થ છે. પ્રબુદ્ધ
પાસેથી પણ વહેલા—મોડા દરેકે એક યા બીજી
રીતે આત્મયંતિક નિરાશ થવાનું જ રહે છે.

હકીકતે, પ્રબુદ્ધ તમારાથી અલગ છે એમ
માનવું એ જ મૂળ બ્રમજા॥ છે, જે વહેલા—મોડી
તૂટવાની જ. અંતર ભાંગયા વિના ઉભરો નહીં
આવે...

જુસસે તું પરેશાન હૈ, વહ ભી ચલા જાયેગા॥
જુસ પે તૂંકે નાર હૈ, વહ ભી ચલા જાયેગા॥

પ્રિય ચેતન આત્મા,

રામ રામ રટ્ટે રહો, મનમાં ધરી ધિર...

તમારો અહીં આવવાનો ભાવ છે તો એ
ભાવ ક્યારેક ભગવાન પૂરો જરૂર કરશે.
પરમાત્મા દયાળુ છે. એ આપણી બધી વાતની
કાળજી રાખતો હોય છે, પણ, આપણો બહુ
અધિરા થઈજઈએ છીએ.

ઉતાવળ Ego ને છે. એટલે ઉતાવળ ન
કરવી. આથી અહુંકારનો એક ટાંગો તો તુટશે.

સાધના ફરજીયાત નથી. મરજીયાત પણ
નથી. સાધના એક અહોભાવ છે.

રામ ઝર્ઝે બૈઠ કે સબ કા મુઝરા લેત.
જાડી જૈસી ચાકરી તાડો તૈસા દેત.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

તમારો પત્ર મળ્યો. વિગત જાણી.
વિ+ગત= વિગત. વિગત એટલે વિતી ગયેલ.

જેટલું અને જે મળે એમાં સંતોષ માની
જીવવા જેવો વખત છે. સોનેરી સ્વપ્ના પાછળ
દોડી ગાઢ અંધકારમાં અટવાવું આપણા
સત્તસંગીને વાજબી નથી.

વહેવાર અને સાધના બંને બરાબર ચાલે
છે, એમ તમે લખો છો. સારં છે. પણ “ડોશી”
સખણી નહીં રહે. થોડા સમયમાં કાંઈક
અશાંતિ/ઉપાધિ ઊભી કરશે જ.

અસ્તુ.

(નોંધ : અહીં “પરાશક્તિ” માટે “ડોશી”
શબ્દ વાપર્યો છે.)

પ્રેમ જ્યારે ખુદને અતિક્રમે છે ત્યારે જ પૂર્ણ થાય છે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

ગુરુચાવી તો એક જ છે... પ્રેમ... પણ એ ક્યાં
લેવા જવો ? હાટડીએ થોડો મળે છે ?

મન તો સુધારા સુચચ્ચે જ જવાનું. હજુ થોડું
વ્યવસ્થિત, હજુ લગારીક સુધક, હજુ તિરીક
આમ... - આવો મનનો સ્વભાવ છે. આ
સ્વાભાવિક માનસિક વલણાને લઈને જ ભાગલા પડે
છે, વર્ગીકરણ જન્મે છે.

ખરો સાધક પોતાનામાં કે બીજામાં સુધારાની
અપેક્ષા રાખતો નથી. જે છે તે જુઓ છે અને તેનાંથી
મુક્ત રહે છે.

શાત્રુ અને મિત્ર એકેય નહીં ઉરમાં... શાત્રુ તો
ઠીક પણ મિત્ર ? ગંગાસતીએ એમ કેમ કણ્ણું હશે
એમ આપણાને થાય. હકીકતે શાત્રુ અને મિત્ર બંને
એક જ સિક્કાની બે બાજુ છે. જ્યારે મન તિરોહીત
થાય ત્યારે બેચ ખરી પડે છે. ત્યાં સુધી શાત્રુની જેમ
મિત્રોને પણ શાંતિથી સહન કરવા. આ અધરં
લાગો, પણ, જરૂરી છે.

↔ ↔ ↔
અનુભવ નહીં – અવલોકન મહિંપણું છે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

શાંતિ પમાડે એને સંત કહીએ.

અંદર-બહાર લડાઈ ચાલતી જ રહેવાની
છે. આપણો હટી જઈએ.

જે કાંઈ નથી કરતો તે જ બધું કરે છે. જે
કોઈને નથી દેખાતો એ જ સૌને દેખે છે.

રાગ છે ત્યાં સુધી યોગ કેવો ?

અહોભાવ વિના ગમે તે સાધના કરીએ,
એનું સાંત્વિક ફળ મળતું નથી.

જब તક જીત કી ચાહ હૈ - ઝગડા ચલતા રહેગા ।

ગીધનાં ટોળા હોય - ગરુદનાં નહીં.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

20-8-1991

ધર્મ/અદ્યાત્મને “કરવા” સાથે કાંઈ નિસ્બત નથી. “કરવા”ની દરેક કોશિશ માત્ર સંસાર જ જન્માવે છે. ધર્મ સમજવાનો વિષય પણ નથી. ઝુકવાની દરશા છે.

જો તમે કહેવાતા સાધકોથી તમારી જાતને દૂર રાખી શકો, તો, કાંઈ અધરં નથી. ધર્મ તમારા માટે દાળ-રોટી છે. બીજા માટે ધર્મ ચટણી-અથારું છે. ધર્મને જે ચટણી-અથારું ગણો છે એની સાથે રહેશો, તો તમારી પણ ચટણી થઈજશો.

ગબડે ઈ ગાડું ને વાગે ઈ વાજું.

તમે જેને ‘ખાલીપો’ કહો છો ને એનાથી ભાગો છો – સંતો અને શારું તેને જ ‘આત્મા’ કહી વખાણો છે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

કહેલું એટલું કોહવાયેલું.

જે નથી કહી શકાતું એ મહિંપણું છે. જે નથી કહી શકાયુ તે ન કહી શકાય એવું છે. એટલે જ દિવ્ય છે, પવિત્ર છે, નિર્દોષ છે.

એકાંતે અલખ આરાધવાનો છે. પ્રભુ તમારું દ્વાર ગોતી લેશે.

ભગવાન મૂરખો નથી. મૂરખને પોતાની પ્રશંસા કરનાર મહામૂરખ હુંમેશા મળી રહે છે.

બાકી તો, કુંભારની ગાધી ભરી ને ઘોબળા સતિ થવા જાય - એવો ધાટ છે.

‘બુરા વકત’ કોઈ જગહ નહીં હોતી, જહાઁ સે આપ બચકે નીકલ સકતે હૈ । બુરા વકત આપ કે સાથ સાથ ચલતા હૈ ઔર જિતના હી આપ ઉસ સે ભાગને કી કોણિશ કરતે હૈ ઉતના હી આપકી ઓર બઢતા આતા હૈ ।

પ્રિય ચેતન આત્મા,

કાર્તિકી પૂર્ણિમાએ “ભજન” થાય તો એ
ઉત્તમ છે.

Don't walk with feet.

Don't fly with wings.

Don't think with mind.

સર્વ ભુતોને પોતાના સમાન જોવા.

The root of all difficulties is self-interest.

વો બાતોં જો હમ કિસી કો બતા નહીં સકતે હમે તન્હા બનાતી હૈ ।
હમ સબ અપને અપને રાજ કે શિકાર હૈ ।

આપણી કલ્પના પ્રમાણેનાં “ભગવાન”
ન કદી થયા છે – ન કદી થવાના.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

જ્યાં સુધી માન-હાનિનો ભય છે, ત્યાં સુધી અંદર અભિમાન છે; જ્યાં સુધી ઘન ઈત્યાદિ પદાર્થોની હાનિનો ભય છે, ત્યાં સુધી હજી લોભ છે; જ્યાં સુધી પ્રિય સ્વજગતોનાં વિયોગનો ભય છે, ત્યાં સુધી મોહ હજુ અકબંધ છે; જ્યાં સુધી મૃત્યુનો ભય છે, ત્યાં સુધી દેહાસ્ક્રિત છે જ; જ્યાં સુધી લોકો શું કહેશે એ કર છે, ત્યાં સુધી તમો ફરજ-પાલન અને વ્યવહાર-નીતિમાં આળસુ-પ્રમાદી છો, એ નક્કી છે; જ્યાં સુધી પરલોક (નક્ક ઈત્યાદિ)નો ભય છે, ત્યાં સુધી પૂરુણની કમી છે ને ક્યાંક અપરાધી છો; જ્યાં સુધી ભગવાનનો ભય છે ત્યાં સુધી દૈવી સંપત્તિ અપૂરતી છે; જ્યાં સુધી શારીરિક કષ્ટોનો ભય છે, ત્યાં સુધી તમો આળસુ છો; જ્યાં સુધી માનસિક દુઃખોનો ભય છે, ત્યાં સુધી તમે માની લીધેલા સુખનાં રાગી છો.

સત્ય જ સર્વોપરી મહાન છે, જેમાં તમો
અને સમગ્ર વિશ્વ છે. સત્યની મહિતા આગળ
વિનભ્ર થઈને અભિમાનનો ત્યાગ કરો. પછી
તમને કોઈ દ્વારા માન મેળવવામાં રૂચિ નહીં રહે,
એટલે અપમાનનાં ભયથી છૂટી જશો. ઘન
ઇત્યાદિ પદાર્થોની અસારતા સમજુ; સંતોષ
ધારણા કરો, જેથી હાનિનો ભય છૂટી જશો.
આપણા પ્રિય સંબંધીઓ ગમે ત્યારે છૂટી
જવાનાં છે, એ સદા સમરણામાં રાખો, જેથી
એમના વિયોગનો ભય નહીં રહે. પોતાના
અવિનાશી સ્વરૂપને જાહી લો, જેથી મૃત્યુનો
ભય નહીં રહે. સમાજ અને સંસારનું તમારા ઉપર
ત્રાણ છે તે સેવા દ્વારા પૂરું કરતા રહો, જેથી
પ્રતિષ્ઠાનો ભય નહીં રહે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

There are different I's within us, and some I's are higher - while some are lower - some pious - while some greedy. When we sit near a saint our higher I's come up on the surface and when we pass through cloth market, our greedy I's come up.

See the games of different I's within you. Call the "I"s that are useful in life and meditation as "I" and call the lower I's that are harmful in life and meditation as "IT".

Then, you can detatch yourself.

જીતના સભી ચાહતે હૈ, લેકિન જીતતા સિર્ફ વહી હૈ,
જો અપના સબ કુછ ભુલાકર સિર્ફ અપને મકસદ કો જીતા હૈ ।

પ્રિય ચેતન આત્મા,

સાધક પરમાત્માને ચાહતો નથી –
પરમાત્માથી ચાહે છે (ધન, દોલત, પદ, કીર્તિ,
જ્ઞાન, ભક્તિ, મુક્તિ, મોક્ષ, નિર્વાણ ઈત્યાદિ)
એટલે ભટકે છે. આ... સંસાર.

સાધક ગુરઝે ચાહતો નથી. – ગુરઝી ચાહે
છે. (માન, વખાણ, જ્ઞાન, જાગૃતિ ઈત્યાદિ)
એટલે અજ્ઞાની છે. આ... અજ્ઞાન.

સાધક સત્યને ચાહતો નથી – સત્યથી
ચાહે છે (વિજય, સત્તા, ચુદ્ધ, મોક્ષ, નિર્વાણ,
કીર્તિ ઈત્યાદિ) એટલે વિનાશીનાં સંયોગ –
વિયોગથી બંધાય છે. આ... પાશ (બંધન).

સાધક સાધનાને ચાહતો નથી – સાધનાથી
ચાહે છે. માટે મૃત્યુથી ડરે છે. આ... કર.

પ્રિય ચેતન આટમા,

The disciples are absolutely free to agree or disagree what "THE MASTER" says. But, what "THE MASTER" does not say - The disciples can't disagree about that.

About that there has to be total agreement - because that is the "real" thing.

You can disagree with everything what "THE MASTER" says, yet you can agree "THE MASTER."

Actually, there is no bigger misfortune than having disciples.

जब तक हम अपने इन्तेक्षाम से आज़ाद नहीं हो जाते,
तब तक कोई भी आज़ादी हमे आज़ाद नहीं कर सकती ।

પ્રિય ચેતન આત્મા,

અત્યારે ગ્રહણ કાળ છે (૨૪-૧૦-૧૯૮૫, સવારનાં ૮:૦૦)

આત્માઙ્ગી સૂર્ય અને પૃથ્વી ઉપરનાં જીવ વરચે ચંદ્ર ઝડી મન આવી જાય છે એ આપણી કાયમની ગ્રસ્ત સ્થિતિ છે. આપણે સદાય-સતત મનથી ગ્રસ્ત છીએ. આપણા આત્માને આપણું મન સતત ઢાંકતુ રહે છે. આ વ્યક્તિગત ઘટનાનો આપણાને બોધ પણ નથી. આ વैયક્તિક ઘટના જેવી જ ઘટના વैશ્વિક સ્તરે ઘટે એ વેળાએ આપણાને આપણી ગ્રસ્ત (ગ્રહણયુક્ત) દશાનો બોધ થાય એવી શક્યતા ઘણી વધુ છે. એ જ ગ્રહણની ખરી આદ્યાત્મિક રહુસ્યમયતા છે.

બોધને દબાવીને પ્રકૃતિ અને સંસ્કાર ધાર્યુ કર્મ કરાવી લે ત્યારે એ દબાયેલો બોધ જ ઝેર બની જાય છે. આવા ઝેરનું વ્યસન એ સાધના નથી.

હાથ ઊંચા નહીં – નીચા કરો.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

આત્મા અજ્ઞાનને દેખે – એ ઘટનાને “મન” એ રીતે લે કે “મારું ભવિષ્ય અંદરકાર મય છે” અથવા “મારો ભૂતકાળ અતિ અંદરકારમય હતો” કારણ કે મન માત્ર સમયની ભાષામાં એટલે કે ભૂત અને ભવિષ્યની દ્રષ્ટિએ જ જોઈ શકે, તેથી આ વેળાએ શાંતિ અને ધૈર્યથી અજ્ઞાન જોયા કરવું – સહન કરવું – વર્તમાન ક્ષણમાં જીવવું. વર્તમાન ક્ષણમાંથી જે કાંઈ જન્મવાનું છે તે જન્મશે. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા પર શ્રુત્રા રાખવી. આકળા ન થવું – ઉતાવળા ન થવું. કોઈનું અનુકરણ પણ લાલચમાં આવી ન કરવું.

આ દુનિયા સીધાને ઓર સીધા અને વાંકાને ઓર વાંકા બનાવે એવી છે. એમાં ડાહ્યો માણસ નિરાશ થઈજાય એ સ્વાભાવિક છે. નિરાશા આવે તોય ભલે આવે, માણસ પ્રત્યેની આપણી શ્રુત્રા ન ખોવાવી જોઈએ. “માણસ પ્રત્યેની આપણી શ્રુત્રા” જ વિકસીને પ્રભુ ચરણો ચડશે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

Emotions are like wild horses and it requires wisdom to be able to control them.

સાધના જીન નાખેલા ઘોડા ઉપર સવારી કરવા જેટલી સરળ વસ્તુ નથી – તલવારની ધાર પર ચાલવા જેવી કઠળા વસ્તુ છે.

Three things are hard - diamond, Life, and meditation.

મન જ્યારે પાકવા આવે છે ત્યારે સાંત્વિક પીડા આપવા લાગે છે. સાંત્વિક પીડા માત્ર એટલું સુચવે છે કે મન હવે પાકવા લાગ્યુ છે.

જે વ્યક્તિને તું અજ્ઞાનવશ આદિન કરવા ઈરછે છે, એને આદિન તું જ થવાનો છે. માટે, રામ રાખે એમ રહેવું.

What is now proved was once only imagined.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

ન ચ્વં નાહં નાયં લોક:
તદપિ કિમર્થ ક્રિયતે શોકઃ ।

ના તું છે – ના હું છું – ન લોક છે.
તોયે તું શાને શોક કરે છે ?

↔ ↔ ↔ ↔ ↔
Love is Truth.
↔ ↔ ↔ ↔ ↔

અમેરીકાનાં બીલી ગ્રેહામની આગાહી છે :
એકવીસભી સદીમાં ફીલોસોફી જાળવાવાળાનો
જ કંકો વાગવાનો છે.

↔ ↔ ↔ ↔ ↔
અલ્બર્ટ આઇન્ઝટાઇન (Einstein) નું વાક્ય
છે : I do not want to be right. I only want
to know whether I am right or not.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

Body type પત્ર-સીરીજમાં આજે Lunar
(ચંદ્ર પ્રધાન વ્યક્તિ)

તત્ત્વ : જલ; રાશી : કર્ક, વૃષ્ણિક, મીન,
પ્રકૃતિ : મન શુભ નક્ષત્ર : મઘા, પૂર્વા ફાલ્ગુની,
ઉ. ફાલ્ગુની, મહાદશા : ૧૫ વર્ષ, મિત્ર ગ્રહ :
સૂર્ય, બુધ. સમ ગ્રહ : મંગળ, ગુરુ, શુક્ર, શાનિ.
સ્વભાવ : સ્ત્રોમા, શ્વેત, ચંચળ, માતૃસુખ,
સ્વાસ્થ્ય, કષ, માનસિક રોગો, જ્ઞાનતંતુની
નબળાઈ.

- * આ બોડી ટાઇપવાળાની લાગાણી શાંત
પાણીની જેમ ઊર્ડે ખદબદતી હોય છે. અંદર
તીવ્ર વાવાઝોકુ હોય પણ બહાર બીજાને
લેશ માત્ર જ નજરે પડે.
- * તેઓની પાસેથી કશી વાત કે રહુસ્ય જાણાવું
લગભગ અશક્ય છે. જેમ જેમ તમો વધુ
પ્રયત્ન કરો તેમ તેમ એનો મૌન પ્રતિકાર
વધુ તાકાતવાળો થતો જાય છે.

- * તેઓ નવા વિચારને જલ્દી સ્વીકારતા નથી.
- * તેઓ ગમે તે વાતમાં (ભલેને પછી એ પોતાને ગમતી વાત હોય) એક બે વાર “ના” જ કહેશો. કારણ કે ત્યુનર બોડી ટાઇપવાળાની શક્તિ નેગેટીવ (“ના” માં) છે. તમે એને કાંઈક એને ન ગમતું હોય એવું કરવાનું કહો અને ત્યારે એ “ના” પાડશો એ વખતે એની નેગેટીવ-પેસીવ શક્તિ એના ચહેરા પર તમે જોઈ શકશો.
- * તેઓ જો કોઈ દ્યેય નક્કી કરે તો એમાંથી એમને હટાવવા અતિ મુશ્કેલ છે. દ્યેય ન હોય ત્યારે તેઓ નિષ્કીય પડ્યા રહે છે.
- * તેઓને બધા જ પ્રસંગો ભયંકર, બધા માણસો અધરા, અને બધા કર્તવ્ય કંટાળાજનક લાગે છે.
- * તેઓ જીવનની અંદારી બાજુ જ જુએ છે.

- * તેઓ પોતાના મુડ પ્રમાણે જીવે છે, એટલે વિચિત્ર લાગે છે. ધૂની હોય છે.
- * તેઓ સમાજમાં બહુ ભળતા નથી.
- * તેઓમાં આત્મવિશ્વાસનો અભાવ હોય છે, અને પોતાની છાપ (છબી) વિશે અતિ જાગરક હોય છે. જો તેમને કોઈ શાબાશી આપે તો એ તેમને બહુ ગમે છે.
- * તેઓ કુદરતી રીતે જ શરમાળ હોય છે. પોતાને, પોતાના વિચારોને તથા પોતાની પ્રવૃત્તિને સંતાડી (ઘણીવાર અર્થહીન હોય તો પણ) રાખતા હોય છે.
- * તેઓ ““અતિ”” પર જીવતા હોય છે. તેથી તેમની સાથે સંબંધ રાખવો મુશ્કેલ છે.
- * તેઓ ખંતીલા હોય છે. લીધી લપ મૂકતા નથી.
- * Saturn બોડી-ટાઇપ (શાનિ પ્રધાન વ્યક્તિ) સાથે એમને ખૂબ ભળે છે.

- * તેઓ સંનિષ્ઠ હોય છે. પૂરા વજાદાર. પણ નિરાશાવાઈ હોઈ અંત સુધી સા� આપી શકતા નથી.
- * કટોકટીમાં ગભરાઈને આમતેમ ભાગતા નથી ઊલટું એમની સુષુપ્ત શક્તિ પ્રગટે છે.
- * તેઓ વર્ષો સુધી એકાંતમાં રહી શકે છે. અંધારં તેમને ગમે છે. રાતનાં અંધારામાં રખડવું એમને પ્રિય છે. તેઓ ટોકીજમાં ફીલ્મ જોવા માટે નહીં–અંધારં માણવા જતા હોય છે.
- * તેઓ એકાંતપ્રિય હોઈ શ્રેષ્ઠ લેખક, કવિ, વैજ્ઞાનિક, ચિત્રકાર કે સાધુ થઈશકે.
- * તેઓ કોમળ, નિર્દોષ અને ક્યારેક નવાઈ પમાડે એ રીતનાં તોછડા હોય છે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

બોડી ટાઇપ પત્ર સીરીઝનાં બીજા ચરણમાં
આજે MARTIAL BODY TYPE (મંગળ પ્રધાન
વ્યક્તિ)

તત્ત્વ : અર્દીન, રાશી : મેષ, સિંહ, ધનૂ,
નક્ષત્ર : હુસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતિ, વિશાખા.
મહાદશા : ૮ વર્ષ.

- * આ બોડી ટાઇપવાળા વ્યક્તિ શક્તિ અને
સ્કૂર્ટિનો ખજાનો હોય છે, બીજા પર
પ્રભાવશાળી, કાંઈક અંશો હિંસક અને
વિદ્વંસાત્મક હોય છે.
- * એમના શરીરનો બાંધો મજબુત અને
તાકાતવાળો હોય છે.
- * એમને “રાહ જોવાનું” અધરં પડે છે.
- * એમને કોઈ દ્યોય વીના જીવવું ગમતું નથી.
એટલે તેઓ કાંઈકને કાંઈક કામ કર્યા કરતા
રહે છે. જો કાંઈકામ ના હોય તો એ મુંજાય છે.

- * તેઓ વફાદાર હોય છે.
- * શિસ્તનાં આગ્રહી હોય છે.
- * તેઓ જીવનને સંગ્રામની દઢિએ જ જુએ છે અને એટલે અણાધારી આફત માટે તેઓ સદાય અને સતત તૈયાર હોય છે. (જો કે અચેતન પણો)
- * તેઓનું આયોજન બહુ વ્યવસ્થિત હોય છે.
- * તેઓ સિક્ષાંતવાઈ હોય છે.
- * તેઓ વાસ્તવવાઈ હોય છે, કલપનાશીલ નહીં.
- * તેમને જે દેખાતું નથી એમાં તે જલ્દીથી માનતા નથી.
- * કોઇપણ વ્યક્તિ મળે ત્યારે સૌપ્રથમ તેઓ એ જાળવા માંગો છે કે તે મિત્ર છે કે શત્રુ ? તટસ્થ વ્યક્તિ પણ હોય એ તેમને ખ્યાલ નથી આવતો.

- * તેઓ સીધી અને સાઈ ભાષામાં વાત કરે છે.
કવચિત થોડા તોછડા પણ લાગે છે.
- * તેઓ કામ પૂરું કર્યા વિના કામને છોડતા
નથી.
- * તેઓ હંમેશા પ્રથમ પંક્તિમાં રહે છે.
- * લાંબા ગાળાનાં આચ્યોજનો અને કરારોમાં
તેઓ ધીરજ રાખી શકતા નથી.
- * તેઓ સતત ગતિશીલ હોય છે.
આત્મવિશ્વાસ તેઓમાં ભરપુર હોય છે.
- * તેઓ પોતાની અને બીજાની સ્વતંત્રતાને
બહુ મહિંદ્ર દે છે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

Body type નાં ત્રીજા ચરણમાં આજે :
Mercurial (બુદ્ધપ્રધાન વ્યક્તિ)

તર્ત્વ : પૃથ્વી, રાશી : મીથુન, કણ્યા, મકર,
નક્ષત્ર : અનુરાધા, જ્યોષ્ઠા, મૂળ, બુદ્ધિનો કારક
ગ્રહ, શુભ ગ્રહ. મહાદશા : ૧૭ વર્ષ.

- * સ્વાથી અને ચાલાક હોય છે. બાલીશ હોય છે.
- * સહેલાઇથી બીજા લોકો ઉપર ઈમ્પ્રેશન
પાડી શકે છે. સ્થિતિસ્થાપક હોય છે.
- * ઝડપ (ચંચળતા) અને પરિસ્થિતિને એક
નજરમાં સાચી રીતે નીરખવાની દર્ઢિ-
અભિની ખાસીયત છે.
- * અભિનો મુડ ઝડપથી બદલાય છે. મુડ
જેટલી ઝડપથી જ અભિના વિચારો પણ
બદલાય છે.
- * આ બોડી ટાઇપવાળાને ખોળવા અધરા
નથી કારણ કે તેઓ ઈચ્છિતા હોય છે કે
લોકો અભિને જુઓ, અભિના પર ધ્યાન દે.

- * સામાન્યત : એમના શરીરનો બાંધો નાજુક, વાળ વાંકડીયા, હાથ-પગ સુડોળ અને ચહેરો ચાદ રહી જાય એવો હોય છે.
- * તેઓ સતત હરતા-ફરતા જ હોય છે.
- * તેમનામાં કસરતબાજ જેવી ઝડપ અને અભિનેતા જેવી આભા હોય છે.
- * તેમનું દ્યાન નજી પર હોય છે, ખોટ પર નહીં.
- * આ બધી લાક્ષણિકતાઓને કારણે તેઓ જિંદગીને એક નાટક જ સમજે છે. તેઓ જીવનને હળવાશથી લેતા હોય છે. તે પણ એટલી હણ સુધી કે ક્યારેક આ વલણ કુમનશીબ પુરવાર થાય છે. શ્રીકૃષ્ણા ભગવાન આનુશ્રેષ્ઠ ઉદાહરણ છે.
- * તેઓ બીજા ઉપર અસર પાડવા કપડા ઇત્યાદિ પહેરે છે, કારણ કે તેઓ સતત બીજાનું દ્યાન પોતા તરફ આકર્ષવા મથતા હોય છે. આ સમજાય એવું છે. કારણ કે તેઓ જીવવા માટેની શક્તિ પોતે પેદા કરી શકતા નથી, એટલે આ શક્તિ તેઓ બીજામાંથી જ મેળવે છે. તેઓ સતત

આજુબાજુની વ્યક્તિઓમાંથી શક્તિ ચુસ્યા કરતા હોય છે.

- * તેઓને કીર્તિ, આભરણ, પ્રતિષ્ઠા, પ્રખ્યાતિનો બહુ મોહ હોય છે. જે આ માટે મહેનત પણ કરે છે.
- * તેઓ બહુ ઊંચા સ્વરે ગાઈશકતા હોય છે.
- * તેઓ વાચાળ, નાટકીયા, વિદ્રોહી ને ચતુર હોય છે.
- * તેઓ ખૂબ જ સારી મિમીકી કરી શકે છે.
- * તેઓ તેમનાં આનંદી સ્વભાવ અને હાજર જવાબી પણાને લીધે બીજાઓને મનોરંજન પૂરુંપાડતા હોય છે.
- * આમ છતા, અંદરથી તેઓ અવિશ્વાસુ, શંકાશીલ અને નિરાશાવાદી હોય છે.
- * બીજા દરેકને બિનમહૃત્પની લાગે એવી માહિતી તેઓ એકઠી કરતા હોય છે અને આવી બિનમહૃત્પની માહિતીનો મહૃત્પનાં કામમાં ઉપયોગ કરતા હોય છે.

- * બીજાને જે બાબતોમાં કાંઈ હસવા જેવું ના લાગે એ બાબતોમાં તેઓ મોટેથી હસતા હોય છે.
- * તેઓની ઊંડામાં ઊંડી બીક હોય છે : પોતાનો કંટ્રોલ છૂટી જવાની બીક.
- * તેઓ કાચદા-કાનુનનાં અભ્યાસુ હોય છે અને બીજા કોઈને ન મળે એવી છટકબારીઓ એમાંથી શોધી લેતા હોય છે.
- * તેઓ કોઈપણ કાર્યની શરૂઆતમાં આત્મવિશ્વાસુ જરૂર હોય છે, પણ અધવર્યે આત્મવિશ્વાસ ખોઈબેસતા હોય છે.
- * નાની – નાની વસ્તુની ઉઠાંતરી કરવામાં તેઓ હીણપત અનુભવતા નથી.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

Body type નાં આજનાં પોસ્ટ કાર્ડમાં :
Venusian (શુક્ર પ્રધાન વ્યક્તિ)

ગૃહ : શુક્ર, શુભ ગૃહ, તત્ત્વ : જળ, પ્રકૃતિ :
નિસ્ત્વાર્થ પ્રેમ. રાશી : વૃષભ, તુલા, કર્ક,
નક્ષત્રાં : કૃતિકા, રોહિણી, મૃગશીર્ષ

- * આ બોડી ટાઇપવાળા બીના શરતે બદ્યું અને
બધાને સ્વીકારતા હોય છે. એમનો
સ્વીકારભાવ ગજબનો હોય છે.
- * સ્ત્રોમાં હોય છે. દરેક જીવંત પદાર્થ પ્રતિ
એમનું ધ્યાન ખેંચાય છે.
- * બીજાઓને વધુ ને વધુ (હજુ થોડીક વધુ)
સહાય કરવામાં એમને સહજ આનંદ મળતો
હોય છે.
- * તેઓમાં નિર્ણય-શક્તિનો અભાવ હોય છે.

- * તેઓ વિના કોઈ જજ્મેન્ટ સ્વીકારભાવવાળા હોવાથી પ્રાકૃતિક હોય છે. પ્રકૃતિમાં જેમ સુંદરતા અને બર્બરતા એક સાથે હોય છે એટલે કે જે રીતે પ્રકૃતિ બંને વિરોધાભાસોને સ્વીકારે છે તે જ રીતે આ બોડી-ટાઇપવાળા વ્યક્તિઓમાં પણ બે વિરોધાભાસી તત્વો સહજ ગોઠવાઈ જાય છે.
- * તેઓ એકને તુચ્છકારીને બીજાને પસંદ કરી શકતા નથી. બંનેને સાચવી લે છે.
- * ઉદારતા એમની મુખ્ય લાક્ષણીકતા છે. આ ઉદારતા એટલી બધી હોય છે કે ક્યારેક તે કુમનશીબી કે મુર્ખાઈની હુદ વટાવી જાય છે. તેઓને એમની પાસે જે કાંઈ હોય તે ખાલી કરવું ગમે છે. શુન્યવાઈ હોય છે.
- * ગુપ્ત-દાન કરતા હોય છે.

- * તેઓ માંગવાવાળા પર પ્રેમ વરસાવતા હોય છે, પછી માંગવાવાળો ભલેને ગમે તેવો નીચ, કદૃપો કે અણાગમતો હોય.
- * તેઓ પોતાના અભિપ્રાય વિશે ઓછામાં ઓછું વિચારે છે. પોતા માટે બહુ આગ્રહ હોતો નથી.
- * મિત્રો-સંબંધીઓ પાસેથી નહીંવતું અપેક્ષા હોય છે.
- * ભલા-પરગજુ હોય છે.
- * તેમની હાજરીથી બીજાઓને હુંઝ મળે છે.
- * તેઓ મોટે ભાગે એકલા નહીં હોય, મિત્ર-સર્કલમાં ૪ હશે, તેમનું મિત્ર-સર્કલ વિશાળ હોય છે.
- * તેઓ મહેમાન અને ચજમાન-બંને રોલ સારી રીતે ભજવી શકે છે.

- * તેઓને માગસો ગમે છે. વર્ષો બાદ કશાં જ સંપર્ક વિના પણ, કટાએ આ બોડી ટાઇપવાળાનાં ઘરનો દરવાજો તમે ખટખટાવો તો પણ તમને ચોક્કસ હુંઝાળો આવકાર મળશે જ.
- * તેઓ લોકપ્રિય હોય છે કારણ કે તેમને માત્ર તમારા સંગાથથી જ સંતોષ છે. તમારે એમની વાતો સાંભળવાની જરૂર નથી.
- * તમો એમને તમારા રહસ્ય બતાવી શકો છો. વિશ્વાસધાત તેઓ કદી કરતા નથી.
- * તેઓમાં સ્વ-તંત્ર-તાનો અભાવ હોય છે એટલે કોઈનાં હાથ નીચે કે કોઈની સંગાથે સારં કામ ને પ્રગતિ કરી શકે છે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

ભક્ત હુદય જ “પ્રત્યક્ષ”નાં ભક્તોને ઓળખી શકે. પ્રત્યક્ષ ભગવાન તથા તેમના ભક્તોનાં લક્ષણો સ્થૂળ અને જડતાવાળા હોતા નથી. દરેક સમયે તેઓ પ્રત્યક્ષપણો એકબીજાને મળે છે ત્યારે તે અનાદિની એકતાને લીધે સહજપણો એકબીજાને ઓળખી લે છે.

પ્રત્યક્ષ ભગવાન કે એનાં ભક્તોનાં આચરણ પરોક્ષનાં ભક્તોને ના ગમે એવું પણ બને કારણ કે એમના આચરણ પ્રકૃતિનાં લોકમાં મળતા ન આવે એવા લગભગ હોય છે.

જગતને રાજુ કરવા બાહ્યાંબર કરનારા વેશ્યા જેવા છે પણ પતિપ્રતા તેમ કરવા ઈચ્છતી જ નથી માટે જેને વર્તમાનકાળે પ્રત્યક્ષને વિષે પતિપ્રતાની ભક્તિ છે એને કોઈપણ મનમુખી નિયમોની જરૂર જ નથી.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

Now, make a target.

Now, make a single target.

Now, make a single target :

"I WILL NOT DIE AS A DOG."

—————
The original sin is to limit you. Don't.

—————
Don't be dismayed at good byes. A farewell is necessary before you can meet again.

—————
In order to live freely and happily, you must sacrifice boredom. It is not always an easy sacrifice.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

Body and mind and their actions - reactions are not my subject. I do not deal with those problems.

There are so many other people who deals with such problems.

જુબ મન દેખે જગતકો, જગતરૂપ હો જાય.
સુંદર જાને બ્રહ્મકો, તબ મન બ્રહ્મ સમાય.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

સાધકને ન બાહ્ય ગુરુઝી જરૂર છે, ન દાન કરવાની. પણ જે “માત્ર” સાધક નથી, એ સિવાય પણ “કાંઈક” બની બેઠા છે એમને માટે ગુરુ, દાન, તપ, સેવા ઈત્યાદિ અનિવાર્ય (ન નિવારી શકાય એવું) છે. સાધકની સાધના સિવાયની પણ એકાદ અંદારી બાજુ છે, અને એની સાફસુઝી માટે સત્ત-કર્મ જરૂરી છે અને એ માટે ગુરુ જરૂરી છે.

જે તક મળે છે એનો લાભ ન લેવાય તો એ તક ફરી ક્યારે આવે એ આપણા હાથમાં નથી. આપણું અજ્ઞાન (“મને ખબર નહોતી”) મતલબ કે 'Plea of ignorance' ને; ના કાયદો સ્વીકારે છે, ના કુદરત.

આપણા દરેકમાં અંતરાત્મા છે, જે જાહો છે – “શું સાચું અને શું ખોટું, – પણ આપણો સ્વાર્થ આપણાને ભુલાવામાં નાખ્યા કરે છે.

આપણે દ્વારા ના દઈએ, ખરી કિંમત ના
આંકીએ અને ના ચૂકવીએ—તો—પરમાત્મા પણ
કાયમ માટે આપણી રાહ જોઈબેઠો ના રહે.

દસ્તિ તો વહેલી—મોડી ખુલવાની જ છે,
પણ કયારેક જ્યારે આંખ ખુલે ત્યારે ઘણું ઘણું
ઘણું જ મોડુ થઈ ગયુ હોય એવું બનવા પણ
સંભવ છે.

રહીમન સીધી ચાલ સે ખ્યાદા હોત વજીર !!

પ્રિય ચેતન આત્મા,

જે બીજામાં દોષ જુએ છે, એટલા પ્રમાણમાં પોતાનામાં દોષ જોઈ શકતો નથી. જે બીજાનાં દોષ પ્રગટ કરે છે, એ વ્યક્તિને કોઈ એનો દોષ દર્શાવે તો તે સ્વીકારી શકતો નથી. જે બીજાનાં દોષ તેની ગેરહાજરીમાં નિંદા-કુથલી રૂપે પ્રગટ કરે છે, એવી વ્યક્તિને કોઈ એનો દોષ દર્શાવે તો દર્શાવનાર વ્યક્તિ સાથે તે ઝગડે છે, કાં એનું અન્ય રીતે બુરું કરે છે.

જે પોતાનાં દોષ જોઈ શકે છે, તે બીજાનાં ગુણ જોઈ શકે છે. જે પોતાના દોષ પ્રગટ કરી શકે છે, તે બીજાનાં ગુણ સ્વીકારી શકે છે. જે પોતાના દોષ દૂર કરવા પ્રયત્નશીલ છે, તે બીજાનાં ગુણ અપનાવી શકે છે.

જે માતા-પિતાનાં દોષ જુએ છે; તે દરિદ્ર, આળસુ અને પ્રમાદી બને છે. જે ગુરુઓનાં દોષ જુએ છે, તે હલકી વસ્તુઓમાં અટવાઈ જાય છે.

જે બાળક કે નિર્દોષનાં દોષ જુએ છે, તે ઈર્ધાની આગમાં બળે છે. જે પતનીમાં દોષ જુએ છે, તે અસંતોષી બને છે. જે પતિનાં દોષ જુએ છે, તેને શારીરિક વ્યાધિ સહન કરવી પડે છે. જે પરમાત્માનાં દોષ જુએ છે, એની બુદ્ધિ બ્રાષ્ટ થાય છે. જે ભાઈ-ભાંડુનાં દોષ જુએ છે, તે એકલતાથી પીડાય છે. જે સાધકમાં દોષ જુએ છે, તે પસ્તાય છે. જે ભક્તમાં દોષ જુએ છે, તે દ્રોહી બને છે. જે સમાજનાં દોષ જુએ છે, તે કિંકર્તવ્યમૂઢ બને છે.

અસ્તુ.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

ભક્તિયોગની સાધનામાં “જોવું,
સાંભળવું, બોલવું, કરવું, લેવું, દેવું, માનવું
અને જાણવું” — આ આઠ વસ્તુ છોડવા/
છોડાવવામાં નથી આવતી. કેવળ સંબંધ અને
દિશા બદલી દેવામાં આવે છે.

બાકી બધી સાધના પદ્ધતિમાં આ આઠ
વસ્તુ છોડવી પડે છે. જ્ઞાનયોગની સાધનામાં
તો ખાસ છોડવી પડે છે.

ભક્તિયોગનો સાધક જ્ઞાની, દ્વારાની,
તપસ્વી, ત્યાગી કે સંન્યાસી “બની”
અહંકારને તૃપ્ત નથી કરતો, ઊલટું અહંકારનું
જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરીને અહંકારને અનંતમાં સમર્પિત
જોતો જોતો સંતુષ્ટ રહે છે.

અસ્તુ.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

શિષ્યો ત્રણ પ્રકારનાં હોય છે.

૧) જે માંગે છે પણ દેતો નથી.

One who asks but does not give.

૨) જે દે છે પણ માંગે પણ છે.

One who gives but asks also.

૩) જે દે છે અને માંગતો નથી.

One who gives but never asks.

ત્રીજા પ્રકારનાં શિષ્યનાં યોગ/ક્ષેમની જવાબદારી પરમાત્માએ પોતે સ્વીકારી છે.

સત્ય ખાતર સારી અને ખરાબ બંને વૃત્તિઓ છોડવી પડે છે. લોઢાની બેડી અને સૌનાની સાંકળ બંને બંધન છે.

You **KNOW** - And you know that I know that you know.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

બધા બીજા બધાને સમજે એ પણ શક્ય
નથી અને કોઈ કોઈને ના સમજુ શકે એ પણ
સંભવ નથી. હર કોઈને સમજવાવાળા કોઈને
કોઈ હોય જ છે.

લોભને જીબ નથી. લોભી કોઈને કાંઈ કહી
શકે નહીં. મોહને આંખ નથી. મોહ-ગ્રસ્તને જે
જોવા માંગતો હોય તે જ ટેખાય છે, મતલબ જોઈ
શકતો નથી. કોધીને કાન નથી. તે કોઈને
સાંભળતો નથી. હવે આંધળા-મુંગા-બહેરા
એકઠા થાય તો એમનાં દરમ્યાન કેવો સંવાદ
થાય ? જે કાંઈ થાય તે વિ-વાદ જ હોય.

મન પોતે જ રોગ નથી ? મન મટે પછી કોઈ
દર્દ રહે ખરું ? હું તારો હમદર્દ જરૂર છું પણ
એટલે નહીં કે તારું દર્દ સાચું છે, એટલા માટે કે
આ દર્દ જ્યાં લઈજશો તે સાચું છે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

અત્યારે તમે જે કાંઈ અનુભવી રહ્યા છો તે
અનંત-સદા રહેણારું છે એમ ધારવું એ તમારી
બુદ્ધિનિનતા છે. બુદ્ધિ પરિવર્તનશીલ જોઈશકે છે.

અત્યારે તમે જે અનુભવી રહ્યાં છો તે પહેલા
નહોતા અનુભવતા અને ભવિષ્યમાં પણ નથી
અનુભવવાનાં. આ હકીકત છે. તથય છે. પણ
“પશુ”ને સમયનો બોધ નહીંવત્ત હોય છે. એ
જે કાંઈ અનુભવે છે તે “સદા માટે છે” એવું
ગાહી લે છે. એટલે પશુ કંટાળતા નથી, હસતા
નથી, સહન કરતા નથી. જ્યારે માનવ પાસે
બુદ્ધિ છે. બુદ્ધિ દસ્તિએ બધું જ પરિવર્તનશીલ
છે. બુદ્ધિને સમયનો બોધ હોય છે.

સમય જતાં તારી આસપાસનું બધું જ
બદલાઈજશો, એટલું જ નહીં, જેને તું “હું” કહે
છે તે “તું” પણ બદલાઈજશો. પ્રકૃતિમાં બધું
જ બદલાયા કરે છે. એમાં કોને રોવું ?

પ્રિય ચેતન આત્મા,

લોભી સાધક સિદ્ધ ગુરઝે શોધે પણ
અભિમાની સાધક તો પ્ર-સિદ્ધ ગુર વિના ન જ
ચલાવી લે !!

એક આત્મજ્ઞાની માટે બીજો આત્મજ્ઞાની
પણ માચા છે, પણ સાધક કક્ષાએ આમ ના
વિચારાય.

આપણે કમસે કમ એટલું તો સમજવું જ
જોઈએ કે આપણે શું શું માનીએ છીએ અને શું શું
જાણીએ છીએ. આપણી સ્થિતિ હાલ એવી છે કે
આપણાને ખુદને ખબર નથી કે અમુક બાબત
આપણે જાણીએ છીએ કે માનીએ છીએ.

તો એ નક્કી કઈ રીતે કરીશું ? સાવ સાઢી
રીત છે : એ વાત બીજાને કહો અને એ વ્યક્તિ
એ વાત ન માને અને તેથી તમને દુઃખ થાય તો
એ બાબત તમારી માનેલી છે-જાણેલી નહીં !

અત્યારે તો સુકા બેણું લીલું ચ બળે છે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

અજ્ઞાનની સાત અવસ્થાઓ :

દસ બાળકો જંગલમાં રમતા રમતા જતાં
હતા. તેમણે નઈ પાર કરી, પછી એક બાળકે
બધા બાળક ગણી જોયા (પણ પોતાને ગણ્યો
નહીં) અને જ્યારે બાળક નવ થયા ત્યારે તે
બોલ્યો :

- ૧) હું દસમાં છોકરાને જાણતો નથી.
(અજ્ઞાનાવસ્થા)
- ૨) માટે, દસમો છોકરો નથી. (અસર્વ-પાદક
આવરણ)
- ૩) કારણ કે, તે મને દેખાતો નથી.
(અભાનાપાદક આવરણ)
- ૪) એમ કહી, તે, રડવા લાગ્યો. (વિક્ષેપ)
- ૫) ત્યાં કોઈ આપ્તજન આવી ચક્ક્યો. (ચથાર્થ
વક્તા) તેણે રડવાની હકીકત પૂછી. હકીકત
જાણી તે આપ્તજન બોલ્યો: રડશો નહીં.

દસમો છોકરો છે. હું બતાવીશ. એ અવાંતર વાક્ય સાંભળીને છોકરાને જ્ઞાન થયું કે “દસમો” છે. (પરોક્ષ જ્ઞાન)

૫) છોકરાએ પૂછ્યું ““દસમો કયાં છે ?””
આપ્તજને કહ્યું, દસમો તું છો !!
આ મહાવાક્ય સાંભળીને છોકરાને જ્ઞાન થયું કે “દસમો હું છું.” (અપરોક્ષ જ્ઞાન)

૭) અપરોક્ષ જ્ઞાન થવાથી અજ્ઞાનથી થયેલું આવરણ હટી ગયું ને રૂદ્ધન રૂપી વિક્ષેપ પણ મટી ગયો અને હર્ષ રૂપી તૃપ્તિ થઈ. (તૃપ્તિ)

હવે, જ્ઞાનની સાત ભૂમિકાઓ :

૧,૨,૩ → શુભેચ્છા, સુવિચારણા, તનુ માનસા... આ ત્રણા સાધક અવસ્થામાં જ્ઞાનની ભૂમિકા છે.

૪ → સત્ત્વ-આપતિ... આ જ્ઞાનીની ભૂમિકા છે.

પ, ક, ગ → અસંસક્તિ, પદાર્થભાવની,
તુર્યગા... આ ત્રણા સિદ્ધની ભૂમિકાઓ છે.

આત્મસાક્ષાત્કાર પહેલા ત્રણા – શ્રવણ,
મનન અને નિદિદ્યાસન – છે. ચોથી ભૂમિકા
આત્મસાક્ષાત્કાર છે. આત્માની અનુભૂતિથી
જેમ જેમ આત્મ તૃપ્તિ વધતી જાય તેમ તેમ
પદાર્થો અને ભોગોની કામના અને રાગનો
અભાવ થતો જાય તે અસંસક્તિ. રાગનો પૂર્ણ
અભાવ થયે વિષયોની વૃત્તિ ચિત્તમાં ઉઠવી
સહજ જ બંધ થઈ જાય એ પદાર્થભાવની. અંતે
વિશ્વ, તૈજસ અને પ્રાજ્ઞ ત્રણોય કાયમ માટે ક્ષીણ
થઈ જાય ત્યારે તુરીયમાં પ્રવેશ થાય છે.

↔ ↔ ↔ ↔ ↔

બગીચો સૌંદર્ય માટે છે,
જેતર ઉપયોગીતા માટે.
બંને જરૂરી છે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

તારો પત્ર મળ્યો. તમો અરત્રણાચલ જાઓ છો, જાણી આનંદ થયો.

સ્કંદ પુરાણમાં છે : અરત્રણાચલથી મોટું કોઈ તીર્થ નથી. અરત્રણાચલથી મોટો કોઈ દેવ નથી અને અરત્રણાચલની પ્રદક્ષિણાથી મોટું કોઈ તપ (પુણ્ય) નથી.

આમ તો સવારીમાં પ્રદક્ષિણા નિષિદ્ધ છે, પણ જે ન જ ચાલી શકે તેમ હોય એના માટે સાયકલ રિક્ષા કે ઓટો રિક્ષા કરી શકાય. ચાલીને થાય તો સારં. ઉઘાડા પગે થાય તો ઉત્તમ. ન જ થઈ શકે એવી શારીરિક સ્થિતિ હોય તો સમાધિ હોલમાં ભગવાન (શ્રી રમણ મહાર્ષિ)ની પ્રદક્ષિણા કરવી. ભગવાનની પ્રદક્ષિણા પણ અરત્રણાચલની પ્રદક્ષિણા તુલ્ય છે.

પહેલા શોષાંક્રિ આશ્રમે દર્શન કરી પછી શ્રી રમણ આશ્રમે જવું. શ્રી રમણ આશ્રમને અડીને જ શોષાંક્રિ આશ્રમ છે. જ્યારે ભગવાન સદેહે

હતા ત્યારે સાધકો પ્રથમ શોષાંક્રિ સ્વપામી (મોટા સ્વપામી)નાં દર્શન કરી પછી ભગવાનનાં દર્શને જતા. જાગુકાર લોકો આજે પણ એ પ્રથાને અનુસરે છે.

અરત્રણાચલમાં અન્નદાનનું પણ મહિંદ્ર છે. શ્રી રમણ આશ્રમની ઓફિસમાં “નારાયણ-સેવા” માટે ફાળો આપી શકાય.

અરત્રણાચલમાં મુંડનનું પણ મહિંદ્ર છે. શ્રી અરત્રણાચલેશ્વર મંદિરે જઈ મુંડન કરાવી શકાય – લોભવશ કરેલા પાપો નાશ પામે છે એમ શાસ્ત્ર કહે છે.

ન્યુ હોલમાં ભગવાનની મૂર્તિ આગળ દંડવત્ પ્રણામ કરવા. ન્યુ હોલમાંથી માતૃભૂતેશ્વર મંદિરમાં જવાય. એ ભગવાનનાં માતૃશ્રીની સમાધિ છે. ત્યાં ઈશાન ખૂણામાં નવ ગ્રહની મૂર્તિઓ છે, એને કમ સે કમ ત્રણ પ્રદક્ષિણા કરવી. સમાધિ હોલમાં સવાર-સાંજ પૂજા અને વેદ-પારાયણાનો ત્રાવો લઈ શકાય.

Old hall માં દ્વાનમાં બેસવું. આશ્રમનાં
રસોડાનું ભોજન જ લેવું.

શારીરિક રીતે સક્ષમ હોય તેઓ વિરઘાક્ષ
ગુફા અને સ્કર્ણ આશ્રમની મુલાકાત લઈશકે. શ્રી
અરત્રગાચલેશ્વર ટેપલમાં પાતાલ-લીંગમ્ભુમાં
ભગવાન ધરેથી ભાગીને આવ્યા ત્યારે થોડો
સમય રહેલા, એ તપસ્થલીનાં દર્શન કરવા.

બાકી, પ્રત્યક્ષને પ્રમાણાની શી જરૂર ?

દુનિયામાં બે જાતનાં લોકો છે.

- (૧) જેમણે અરત્રગાચલનાં દર્શન કર્યા છે.
- (૨) જેમણે અરત્રગાચલનાં દર્શન નથી કર્યા !!

અસ્તુ.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

જીહામાં જીહી બાબતમાં જાકામાં જાકી
લમહાજીંક કર્યા પણી સાધક થાકી-હારીને
બેસે ત્યારે પ્રકાશનું કિરણ દેખાય.

સબ કુછ લુટા કે હી હોશ આતા હૈ ।

God is the most envious.

તું લખે છે – “કાંઈ વળ્યુ નહીં” વગેરે...
કશું વળતુ નથી. ‘કશું વળતુ નથી’ એ તથય
સ્વીકારવું, મનને ના ગમે એટલે મન પોતાની
રીતે બ્રામક અતિન્દ્રીય અનુભૂતિ અને
ચમત્કારો જર્નાવે.

પીડાનો કોઈ વિકલ્પ નથી.

આપણા કર્તવ્યમાંથી સમય મળે ત્યારે
નિષ્કીય પડયા રહેવું – જે થાય તે જોતા રહેવું.

જો તું સાચો છો – તો બીજો પણ સાચો છે.
બંને એક થડની ડાળી છો.

ઇસુ ખ્રિસ્તે કહ્યું છે – “કોઈ તારા એક ગાલ
પર લાઝો મારે તો બીજો ગાલ ધરજે.”
આના અનેક અર્થ છે પણ હાલ આનો અર્થ :
કોઈ તારો એક દુર્ગુણ દેખાડે તો એને તારા બીજા
દુર્ગુણો દેખાડવા માટે વીનવજે.

તું ના સમજા થા, ના સમજા હૈ, ના સમજેગા કુછ.
દીવાના થા, દીવાના હૈ, દીવાના હી રહેગા॥

જેણે કોઈ દિવસ દુઃખ અનુભવ્યું નથી, તે
દુનિયાનો સૌથી દુઃખી માનવી છે.
– મેનાશિયસ

પ્રિય ચેતન આત્મા,

We have lost the art of being positive and passive.

શાક્ત્રોમાં કહ્યું છે : ક્ષુદ્ર સાથે Negative + Active વર્તવું. ખાલી Negative થી કામ ન ચાલે. ખાલી Positive થી પણ કામ ન થાય.

વૈશ્ય સાથે Negative but passive વર્તવું. વૈશ્ય તમારી અંદરની Negativity પારખી લેશો, એટલે Negativity દેખાડવાની જરૂર નથી.

ક્ષત્રિય સાથે Positive plus active વર્તવું. જો આપણો માત્ર Positive રહીએ Active ન થઈએ, તો, ક્ષત્રિયનો Ego ઘવાય.

બ્રાહ્મણ સાથે Be positive but passive. બ્રાહ્મણને સાંભળો, એમને બોલવાનો મોક્ષો દો, એમની આજ્ઞા જરૂર પણો પણ Passive રહીને.

To be positive and passive simultaneously is the greatest art.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

શામ એટલે મનનાં વેગ ને રોકવા. આ પ્રથમ ચરણ છે. શામ પછી દમ આવે. દમ એટલે ધીંદ્રિયો – આંખ, જીબ, નાક, કાન ઈત્યાદિ-ને કાબુમાં રાખવી. શામ અને દમનાં બે પગથીયા ચડ્યા પછી શ્રદ્ધા જન્મે. શ્રદ્ધા એટલે શાસ્ત્ર અને ગુરજ્ઞાં વચનોમાં વિશ્વાસ. શામ અને દમ વિનાની શ્રદ્ધા લાંબુ ટક્કી નથી. શ્રદ્ધા બળુકી થાય એટલે “સમાધાન” જન્મે. સમાધાન એટલે મનની ચંચળતા ઉપરનો કાબુ. મન નિશ્ચયંચલ થયે “વિવેક” જન્મે. વિવેક એટલે સાચું/ખોટું, સારં/ખરાબ ને ઉપયોગી/બીનઉપયોગીમાંથી સાચું, સારં ને ઉપયોગી જોવું ને પસંદ કરવું તે.

આટલી સાધના પછી “ઉપરામતા” પ્રગટે. “ઉપરામતા” એટલે એક વાર જે છોડી દીધુ છે તેની ફરી ઈચ્છા ના કરવી. ઉપરામ થયે

“‘તિતિક્ષા’” સાધવી. તિતિક્ષા એટલે ભૂખ, તરસ, ટાઢ, તડકો ને માન-અપમાન શાંતિથી સહિન કરવા.

એક વળાલખ્યો નિયમ દરેકને, ભલે તે સંસારી હોય, સાધક હોય કે સિદ્ધ હોય, લાગુ પડે છે :

“કદી કોઈની લાગણી દુભવવી નહીં.”

પ્રિય ચેતન આત્મા,

:: આજે એક ગુજરાતી કવિતા ::

‘મથુરામં સાંભળ્યું છે કે ચાંદની ખીલી છે,
૨ચામ, વનરાવનમાં તો રોજની અમાસ.
આજ હવે એ ધૂળ માથે ચડાવીએ,
જ્યાં ગઈ કાલ રમ્યા’તા રૂડો રાસ.
ચંદનનાં વનમાં એક સાપ ગયો ઊંસી,
હવે સૌરભનું લેશ પણ નહીં ઓસાણા.
૨ચામની સંગાથે સૌ સગપણ ગયું કે,
હવે કોઈની ન રહી ઓળખાણા.
ઉદ્ધ્રવની સાથે એક મોરપીંછ મોકલજો,
બીજુ કાંઈ નાં કરું હવે આશા.’

Atma gnani also may have problems, but those problems are not his creation. His suffering is not poisoned by sense of Guilt. There is nothing wrong with suffering for the sins of others.

ભા, કયાં સુધી ઝરીશા તું... દૂર રહીને
આપ, ઠરી જા-ઠરી જા, ઠારી જા,
માત્રમ રાતની આ જ્યોત જલે છે !

જીવનમુક્તો માંના ગર્ભમાંથી પેદા થતા નથી.

— મીરદાદનો ગ્રંથ

Truth awakens hearts.

બુદ્ધિશાળી એ જે એમ સમજે કે હું કરું
એમાં ભૂલ હોઈ શકે-પણ જે થાય છે તે
બરાબર થાય છે.

બુદ્ધિટીન એ જે એમ માને (અને, મનાવે)કે
હું કરું છું તે (જ) સાચું-જે કાંઈ થાય છે તે
(બધું) ખોટું.

જે બુદ્ધિશાળી દેખાવા મથે છે તે બુદ્ધિટીન છે. જે
બુદ્ધિટીન દેખાવા તૈયાર છે તે બુદ્ધિશાળી છે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

The king of heart is made by nature in such a way that it fails eventually !!! આવું કેમ છે તે ભગવાન જાણો – પણ આવું છે. પણ, આ વાક્ય વાંચી ગુજરીએફ સ્કૂલ અને સાધના છોડી ના દેતો.

Craft needs clothes,
truth can go naked.

Barking Gods seldom bite.

The bucket with which you want to fetch water is baseless. Isn't it ?

Blessed are they who give without expecting even thanks in return, for they shall be rewarded abundantly.

સાક્ષરા: વિપરિતા રાક્ષસા: ।

THOSE WHO DO NOT CHANGE ARE DEVILS.

“શક્તિ એવી ભક્તિ”ની વાત મનની ઉપજાવેલી છે. શક્તિની ઉપરવટ જઈને જ કાંઈક ઝલક મળે. તમો કરી શકો છો એનાથી ઉપરવટ જઈને કાંઈક વધુ કરો એ જ સાધના છે.

Everything one can get, gets at the expense of false personality.

You do not know exactly who you are but you know who you are not.

Accept that knowledge.

No one can make a choice without feeling afraid, so choiceless awareness is the only way.

વિદ્વાનેવ વિજાનાતિ વિદ્વજ્જન પરિશ્રમં ।

વિદ્વાન જ વિદ્વાનનો પરિશ્રમ સમજુ શકે.

વિદ્વાનો પાસેથી ભૌતિક પદાર્થ માંગવા એ
પાપ છે.

દોષ છુપાવો છો તે જ દોષ દુઃખ બળીને
પ્રગટે છે.

જે નથી તે જ દેખાય છે.

લોભ છોડો – ભય મટી જશો.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

:: આજે શ્રીમદ્ રાજચંદ્રની એક કવિતા ::

હે પ્રભુ ! હે પ્રભુ ! શું કહુ, દીનાનાથ દયાળ;
હું તો દોષ અનંતનું, ભાજન છું કરતાળ. ૧

શુદ્ધ ભાવ મુજમાં નથી, નથી સર્વ તુજ રૂપ,
નથી લઘુતા કી દીનતા, શું કહું પરમ સ્વરૂપ ? ૨

નથી આજા ગુરાદેવની, અચળ કરી ઉર માંઠી,
આપ તણો વિશ્વાસ દ્રઢ ને પરમ આદર નાઈ. ૩

જોગ નથી સત્તસંગનો, નથી સત્તસેવા જોગ,
કેવળ અર્પણાતા નથી, નથી આશ્રય અનુયોગ. ૪

“હું પામર શું કરી શકું ?” એવો નથી વિવેક,
ચરણ શરણ ધીરજ નથી, મરણ સુધીની છેક. ૫

અચિંત્ય તુજ માહાત્મ્યનો, નથી પ્રકુલ્પિત ભાવ,
અંશ ન એકે જ્ઞેહનો, ન મળે પરમ પ્રભાવ. ૬

અચળ રૂપ આસક્તિ નઈં, નઈં વિરહનો તાપ,
કથા અલબ તુજ પ્રેમની, નઈં તેનો પરિતાપ. ૭

મહિતમાર્ગ પ્રવેશ નહીં, નહીં ભજન ક્રદ્ધ ભાન,
સમજ નહીં નિજધર્મની, નહીં શુભ દેશો સ્થાન. ૮
કાળ દોષ કળિથી થયો, નહીં મર્યાદા ધર્મ,
તોચ નહીં વ્યાકુળતા, જુઓ પ્રભુ મુજ કર્મ. ૯
સેવાને પ્રતિકૂળ જે, તે બંધન નથી ત્યાગ,
દેહેન્દ્રિય માને નહીં, કરે બાધ્ય પર રાગ. ૧૦
તુજ વિયોગ સ્કુરતો નથી, વચન નયન યમ નાહીં,
નહીં ઉદાસ અનભક્તથી, તેમ ગૃહાંદિક માંહી. ૧૧
અહંભાવથી રહિત નહીં, સ્વર્ઘર્મ સંચય નાહીં,
નથી નિવૃત્તિ નિર્મળપણો, અન્ય ધર્મની કાંઈ. ૧૨
એમ અનંત પ્રકારથી, સાધન રહિત હું ચ,
નહીં એક સદ્ગુણ પણ, મુખ બતાવું શું ચ ? ૧૩
કેવળ કરત્રણામૂર્તિ છો, દીનબંધુ દીનાનાથ,
પાપી પરમ અનાથ છું, ત્રહો પ્રભુજુ હાથ. ૧૪
અનંતકાળથી આથડચો, વિના ભાન ભગવાન,
સેવ્યા નહીં ગુરૂ - સંતને, મૂક્યું નહીં અભિમાન. ૧૫

સંત-ચરણ આશ્રય વિના, સાધન કર્યા અનેક,
પાર ન તેથી પામીયો, ઉંઘ્યો ન અંશ વિવેક. ૧૬

સહુ સાધન બંધન થયાં, રહ્યો ન કોઈ ઉપાય,
સત્ત સાધન સમજ્યો નહીં, ત્યાં બંધન શું જાય ? ૧૭

પ્રભુ પ્રભુ લય લાગી નહીં, પડ્યો ન સદ્ગુરુ પાય,
દીઠા નહીં નિજ દોષ તો, તરીએ કોણ ઉપાય ? ૧૮

અધમાધમ અધિકો પતિત, સકલ જગતમાં હું ય,
એ નિશ્ચય આવ્યા વિના, સાધન કરશે શું ય ? ૧૯

પડી પડી તુજ પદ પંકજે, ફરી ફરી માંગુ એજ,
સદ્ગુરુ સંત સ્વરૂપ તુજ, એ ક્રંછતા કરી દે જ. ૨૦

प्रिय चेतन आत्मा,

केवल एक है ।

उस एक को परमात्मा कहो । या जो भी कहो ।
सभी रूप, सभी रंग उसके हैं ।
यहाँ दुसरा कोई है ही नहीं ।
फिर कौन बोले और कौन सुने ?
फिर कौन किसकी सेवा करे ?
कौन किसका शिष्य और कौन किसका गुरु ?

कौन कीसे क्या दान दे...

ये सब अहंकार की लीलायें हैं ।
वास्तव में केवल परमात्मा ही सत्ता है ।
उस परमात्मा को अपना मानो,
अपने को उस परमात्मामें जानो ।
बाकी सब - जैसे हैं ठीक हैं ।
बड़ों का मानो - छोटे पर दया रखो ।
आशिष ।

પ્રિય ચેતન આત્મા,

જગત જે સામે છે એમાં કાંઈ સુધારો/
વધારો થઈન શકે – જે દેખાય છે, જે સામે છે તે
ફેરફારને આધીન નથી, ફેરફારને પાત્ર નથી;
પણ અજ્ઞાન ને કારણો આપણો એમાં ફેરફાર
ચાહીયે છીએ. ફરક જોનારામાં પડી શકે,
જોનારો હોશપૂર્વક જોઈ શકે – બેહોશ
અવસ્થામાં પણ રહી શકે.

ને જોનારો માત્ર જગત રૂપી ફિલ્મ જોતો
નથી, એ જ સમયે એની ફિલ્મ પણ ઉતરી રહી
છે. એ ફિલ્મ પણ ભવિષ્યમાં જોવી જ પડશે–
ગમે કે ના ગમે !!

માટે, આજુબાજુ ને આસપાસ સુધારાની
આશા છોડી, એ અહુકાર ને જ તજવો જે આ
દેખાડે છે. માની લઈએ કે તારી આજુબાજુ તારા
સિવાય કાંઈ સારં નથી, તો પછી તું “તને” જ

જો ને ! બીજાને શા માટે જોવા ? અને બીજા
તારા માટે શા માટે સારા બને ?

સૌરાષ્ટ્ર હો યા હરિઝાર : પ્રકૃતિમાં સૌ
એકબીજાને ખાવા જ દોડતા હોય છે. હા,
પરમાત્મામાં શાંતિ છે. પરમાત્માનું છેલ્લુ
નામ “તું” છે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

ભક્તિની સાધના માટે રામાનુજાચાર્યે
નીચેની યોગ્યતા કહી છે. :

- ૧) ખાવા-પીવામાં વિવેક.
- ૨) વીમોક (સાંસારિક ઈચ્છાઓથી મુક્તિ)
- ૩) અભ્યાસ (પૂજા, પાઠ, પ્રત, જਪ
ઈત્યાદિ)
- ૪) ક્રિયા (બીજાનાં ભલા માટે કામ કરવું)
- ૫) કલ્યાણ (પવિત્રતા) - આનાં પેટા
વિભાગમાં સત્ય બોલવું, સરળતા,
માયાળુપણું, અહિંસા, દયા, દાન ઈત્યાદિ.
- ૬) અનપસાદ : (નાની-નાની વાતોમાં દુઃખી
ન થવું તે. સદા પ્રસન્ન રહેવું)
- ૭) અનુઝ્ઞહર્ષ : (અતિ ઉત્સાહ અને અતિ
પ્રવૃત્તિનો અભાવ/એનાથી દૂર રહેવું તે)

સંબંધ રાખવો અને સેવા ન કરવી એ બંધન છે.

સુખ તેનું દાસ છે જે સુખનો દાસ નથી.

એકવાર થયેલી ભૂલ બીજુવાર ન કરીએ તો એ
ભૂલ આપોઆપ મટી જાય છે.

જે દુઃખથી ડરતા નથી એનાથી દુઃખ ડરે છે.

કર્તવ્ય સાધનામાં અડચણ રૂપ નથી. કર્તવ્ય
સિવાયનું જે કાંઈ કરીએ તે સાધનામાં અડચણ
રૂપ છે.

ગમતાની આદત છોડ, આગમતું તને છોડશે.

અજ્ઞાનથી જ્યારે ઘરાઈ જઈએ છીએ ત્યારે
જ્ઞાનની ઈરછા પણ છૂટી જાય છે.

ચોળીને ચીકણું ન કરવું.

Details are devils.

Make the inner as outer and the outer as
the inner.

Then, make the two into one.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

એક ની બીજા ઉપર જે અસર થાય તે ત્રણ
રીતે બદલાતી રહે છે :

૧) બે વર્ચ્યે જે અંતર છે તેના વર્ગનાં ઊલટા
પ્રમાણમાં, દા.ત. અંતર બમળું થાય તો
અસર ૧/૪ (ચોથા ભાગની) થાય. અંતર
અડધું (એટલે કે ૧/૨) થાય તો અસર
ચાર ગણી ($2^2 = 4$) થાય. આને રેડીઓશન
કહે છે. આ અસર મોટા (પદાર્થ)ની નાના
પ્રત્યેની એકટીવ (Active) અસર છે. સૂર્ય-
પૃથ્વી વર્ચ્યેનાં અંતરમાં વધ-ઘટ થાય
એની ઘટ-વધ અસર પૃથ્વી પર થાય, તે
આ. આવું જ બધા સંબંધોમાં પણ છે.

૨) બંનેના કુદનાં પ્રમાણમાં. જેમ કદ મોટું એમ
અસર વધુ. આને આકર્ષણ કહે છે. આ
મોટાની નાના પરની પેસીવ (Passive)

અસર થઈ. સૂર્યનું કદ મોટું છે એટલે સૂર્યની વધુ અસર પૃથ્વી પર પડે. આવું જ બે વ્યક્તિ/વસ્તુ ઈત્યાદિ દરમ્યાન છે. આ અસર પણ માપી શકાય.

૩) બે (પદાર્થ) વરચેનાં અંતરનાં સીધા પ્રમાણમાં. આ અસરને સમય કહે છે. મોટાની નાના સુધી અસર પહોંચતા જે ઢીલ થાય એ આ અસર. આ મોટાની નાના પરની Neutral (તટસ્થ) અસર છે. આ અસર પણ બે વ્યક્તિ/વસ્તુ વરચે માપી શકાય.

પ્રથમ નિયમનાં આધારે સૂર્ય તરફથી પૃથ્વીને પ્રકાશ ને હુંઝ મળે છે. બીજા નિયમ અનુસાર સૂર્ય પૃથ્વીને પોતાની બાજુ ખેંચી રાખે છે, (Pull). ત્રીજા નિયમ અનુસાર અસર થવામાં જેટલો સમય લે છે, તે.

તને Higher Mathematics માં લક્ષ્ય છે એટલે આ લખું છું. ગણિત અને ફિલ્સોફી અલગ નથી. ગણિત અને ફિલ્સોફી આરામ ખુરશીમાં પડ્યા પડ્યા ના શીખી શકાય; એ માટે મથવું પડે. અને છેલ્લે, ગણિત શીખવાનો ને ફિલ્સોફી (સાધના) શીખવાનો કોઈ Short-cut નથી.

તું બીજુ કાંઈ ના શીખ તો કાંઈ નહીં,
“વ્યાકરણ શીખજો.”” વ્યાકરણ આવડે એને
બધુ આવડે; અને વ્યાકરણ ન આવડે એને
કાંઈના આવડે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

માનવ યંત્રને ત્રણા માળવાળા ભક્તાન સાથે સરખાવી શકાય. દરેક માળમાં અલગ અલગ અને વિશિષ્ટ પ્રકારનું કામ ચાલે છે. ભોંયતળીએ આપણું શારીરિક જીવન છે. બીજા માળે લાગણીનું જગત છે. અને ત્રીજા માળે બૌદ્ધિક કામગીરી ચાલે છે.

હવે જ્યારે આપણો આમાંના કોઈ એક માળે કામ કરતા હોઈએ, ત્યારે એ જરૂરી નથી કે બાકીનાં માળ ઉપર પણ કામ ચાલું રહેવું જોઈએ. જ્યારે આપણો માત્ર એક જ માળનો ઉપયોગ કરતા હોઈએ, ત્યારે સમગ્ર બીલ્ડીંગની લાઇટો-પંખા ઈટ્યાંડ ચાલું રાખવાને બદલે બંધ કરી દઈએ છીએ, એ જ રીતે જ્યારે આપણો વિચારતા હોઈએ ત્યારે લાગણી અને શારીરનાં લેવલે શક્તિ ના વપરાય એ જોવું જરૂરી છે. આપણાને આપણી શક્તિની સ્વીચો બંધ કરતાં આવડવી જોઈએ.

ચિંતા એટલે તમે ભાવકેન્દ્રમાં નથી, છતા ભાવકેન્દ્ર શક્તિ વેડફે છે. દિવાસ્વાજ (શોખચલ્લીનાં વિચારો)નો મતલબ એટલો જ કે તમો બુદ્ધિ કેન્દ્રમાં નથી, છતા, ત્યાં શક્તિ વેડફાઈરહી છે.

આ માટે, જાતનું નિરીક્ષણ કરતા રહેવું પડે. માનવ-મશીન સામાન્ય સંજોગોમાં કઇ રીતે વર્તે છે તેનું નિરીક્ષણ પરિપક્વ થયે, એ જ માનવ-ચંત્ર Higher Dimensional Being ની હાજરીમાં કેવી રીતે વર્તે છે તેનું નિરીક્ષણ થઈ શકે. એ પહેલા નહીં.

તમે જેટલા વધુ મહાન એટલા વધુ બંધનમાં. તમારે મુક્ત થવું છે કે મહાન એ બાબતે પ્રમાણિક બનો. મુક્ત થવું સહેલું છે, મહાન થવું નહીં, કારણ કે સૌ કોઈને મહાન થવું છે, કોઈને મુક્ત નથી થવું.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

May God bless you.

- ૧) રજોગુણાની અધિકતામાં પરમાત્માનાં નામનો જપ કરો.
- ૨) તમોગુણાની અધિકતામાં નામ-સંકિર્તન કરો.
- ૩) સત્તવગુણાની પ્રધાનતામાં શાંત થઈને દ્યાનમાં પ્રવેશો.

એકાંત સાધનામાં મન કંટાળે-મુંજાય તો
મનને કંટાળવા દો-મુંજાવા દો. અગાર તમે
મનને ખોરાક નહીં દો તો મન સુકાઈજશો, ધીરે
ધીરે શાંત, શુદ્ધ થઈજશો.

વાણીનાં મૌનથી શક્તિ, મનનાં મૌનથી શાંતિ
અને બુદ્ધિનાં મૌનથી બોધની પ્રાપ્તિ થાય છે.

પ્રાયશ્વિતથી નિર્દોષતા આવે છે.
 વ્રતથી દોષની ઉત્પત્તિ થતી નથી.
 તપથી નિર્દોષતાની પુષ્ટિ થાય છે.
 પ્રાર્થનાથી દુષ્ટિત અહંકાર નાશ પામે છે.

↔ ↔ ↔ ↔ ↔

મન છારા સુખ દુઃખ ભોગવવાથી જીવ લક્ષ્ય
 બુલી જાય છે. મન છારા સુખ ભોગવવાળો
 દોષી બની રહે છે; જ્યારે મન છારા દુઃખ
 ભોગવવાળો ત્યારી નથી થઈ શકતો. મન
 છારા દુઃખ ભોગવવાળામાં ફરી વાર સુખ
 પામવાની ચાહ પ્રબળ હોય છે.

↔ ↔ ↔ ↔ ↔

ઓઠ કંઠ હાલે નહીં, જિહ્વા નહીં ઉચાર
 સહજૈ ધૂનિ લાગી રહૈ, પ્રેમ સહિત આગાર.

↔ ↔ ↔ ↔ ↔

સમર્સ્ત સંબંધ મનસે માને હુએ હૈ,
 જાન લેને પર છૂટ જાતે હૈ.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

ચાર વેદનાં ચાર મહાવાક્યો :

- 1) અહમ् બ્રહ્મ અસ્મિ । હું બ્રહ્મ છું.
- 2) પ્રજ્ઞાનમ् આનંદમ् બ્રહ્મ । બ્રહ્મ આનંદ-જ્ઞાન છે.
- 3) અયમ् આત્મા બ્રહ્મ । મારો આત્મા બ્રહ્મ છે.
- 4) તત् ત્વં અસિ । તે તું છો.

ચાર વેદ પણી ચાર ઉપવેદ છે :

આયુર્વેદ, ધનુર્વેદ, ગાંધર્વવેદ, અથર્વવેદ.

વેદનાં છ અંગ છે : શિક્ષા, કલપ, વ્યાકરણ, નિરાકૃત, જ્યોતિષ અને પિંગળ.

પુરાણા અઙ્ગુંઠાર છે : બ્રાહ્મ, પાંચ, વૈષણવ, શૈવ, ભાગવત, નારદીય, માર્કિંડીય, આગ્રેય, ભવિષ્ય, બ્રહ્મવैપર્ત, લેંગા, વારાહ, સ્કર્ણ, વામન, કૌર્મ, માત્રસ્ય, ગારંડ અને બ્રહ્માંડ.

શાસ્ત્રો છે : સાંપ્રય, પાતંજલ, ન્યાય,
વૈશેષિક, પૂર્વ મીમાંસા અને ઉત્તર મીમાંસા.

ચિતની અવસ્થા પાંચ છે : ક્ષેપ
(દેહવાસના), મૂઢતા, વિક્ષેપ (ધ્યાનમાં પ્રવૃત્ત
ચિત કોઈ વખત બાછુ પ્રવૃત્ત થાય તે),
એકાગ્રતા અને નિરોધ.

રાગ ત્રણ છે : બાછુ, આંતર, વાસના રૂપ
(પૂર્વજન્મોનાં).

સમાધિનાં વિદ્ધનો ત્રણ છે : લય (આળસ
ઇત્યાદિ), વિક્ષેપ અને કૃષાય (રાગ).

સમાધિનાં અંગ આઠ છે : યમ, નિયમ,
આસન, પ્રાણાચામ, પ્રત્યાહાર, ધારણા,
ધ્યાન, સમાધિ.

યમ = અહિંસા, અસ્તેય (ચોરી ન કરવી
તે), સત્ય, બ્રહ્મચર્ય અને અપરિગ્રહ.

નિયમ : શૌચ (સ્વપચ્છતા), સંતોષ, તપ,
સ્વાધ્યાય અને ઈશ્વરપ્રાણિધાન.

આસન ચોર્યારી છે. એમાં સિંહ, ભર્ત્ર, પદ્મ
અને સિદ્ધ આ ચાર મુખ્ય છે.

પ્રમાણ છ છે : પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ, અનુમાન
પ્રમાણ, શબ્દ પ્રમાણ, ઉપમાન પ્રમાણ
(સાંભળેલું જોતા સરખાવવાથી), અર્થપત્ર
પ્રમાણ (પુષ્ટિ પ્રમાણ) અને અનુપલબ્ધિ
પ્રમાણ (જેની પ્રતિતિ ન થાય, તે નથી એમ).

અસ્તુ.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

સ્વાધિષ્ઠાન ચક્રમાં છ વૃત્તિઓ છે. :
અવજ્ઞા, મૂળ્ય, પ્રશ્રય, અવિશ્વાસ,
સર્વનાશ, કુરતા.

મહિપુર ચક્રમાં દશ વૃત્તિઓ છે : લજ્જા,
પિશાચવૃત્તિ, ઈર્ષાર્યા, સુષુપ્તિ, વિષાદ, કાષાય,
તૃષ્ણા, મોહ, ઘૃણા અને ભય.

અનાહૃત ચક્રમાં બાર વૃત્તિઓ છે : આશા,
ચિંતા, ચેષ્ટા, મમતા, દંભ, વિકળતા, વિવેક,
અહંકાર, લોલુપતા, કપટ, વિતર્ક અને
અનુતાપ.

વિશુદ્ધ ચક્રમાં સોળ વૃત્તિઓ છે : એમાંની
બે - વિષ અને અમૃત. બાકીની : ખડજ,
રિષબ, ગાંધાર, મદ્યમ, પંચમ, દૈવત,
નિષાદ (સારેગમપદનિ), હૂમ, ફટ, સ્વાહા,
નમઃ ઈત્યાદિ.

આજ્ઞાચક્રમાં બાર વૃત્તિઓ છે : જોમાંની ત્રણ
જ્ઞાન, પ્રકાશ, સ્મૃતિ.

તાળવા (બ્રહ્મરંધ) યા લલના ચક્રમાં બાર
વૃત્તિઓ છે : શ્રુત્તા, સંતોષ, સ્નેહ, દમ, માન,
અપરાધ, શોક, ખેદ, અ-રતિ, સંબ્રમ, ઊર્મિ,
શુદ્ધતા અને અમૃતસ્થળી.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

જે વ્યક્તિ ધન-દોલતને વધુ પડતું મહાત્વ હે
છે તે વ્યક્તિમાં નીચેના ૧૫ (પંદર) દોષોમાંથી
કોઈ ને કોઈ દોષ જરૂર ને જરૂર અધિકાર જમાવીને
રહેતા હોય છે :

- (૧) ચોરી (૨) હિંસા (૩) અસત્ય ભાષણ
(૪) દંબ (૫) કામ (૬) કોદ (૭) ગર્વ
(૮) અહંકાર (૯) બેદ-બુદ્ધિ (૧૦) વેર
(૧૧) અવિશ્વાસ (શંકા) (૧૨) સ્પર્દ્યા
(૧૩) લંપટતા (૧૪) જુગાર
(૧૫) નશો (દુર્વ્યાસન)
-

જળ, વાયુ અને અજ્ઞનમાં ચેતન તત્ત્વ
વધતા-ઓછા (શુદ્ધ-અશુદ્ધ) પ્રમાણમાં હોય છે.
માટે સાધકે શુદ્ધ અને વધુ પ્રમાણમાં ચેતન-તત્ત્વ
હોય એવા જળ, વાયુ અને અજ્ઞન આહારમાં લેવા
અને અશુદ્ધ અને નીચી ચેતનાવાળા જળ, વાયુ
અને અજ્ઞન તજવા. આવું જ સ્થળનું પણ છે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

:: આજે ત્રણોય ગુણોની વૃત્તિઓ વિશે ::

૧) તમોગુણાની વૃત્તિઓ :

કોધ (અસહિષ્ણુતા), લોભ, જુઠ બોલવાનો સ્વભાવ, હિંસા (શારીર / વાણીથી કોઈને કષ્ટ દેવું), યાચના (માંગણા વૃત્તિ), પાખંડ, આવેગ અને આવેશપૂર્વક શ્રમ, કલહ, શોક, મોહ (જેના સંગથી અનેક કષ્ટ ભોગવવા પડતા હોય, છતા પણ એને છોડવાનું કઠળા લાગતું હોય તો તે મોહ છે), વિષાદ, દીનતા (લાચારી), નિંદ્રા, આળસ, તંદ્રા, આશા, ભય, અકર્મહયતા.

૨) રજોગુણાની વૃત્તિઓ :

ઇરછા, પ્રયત્ન, ઘમંડ, તૃષ્ણા (અસંતોષ), અક્કડપણું, લોભ, બેદ-બુદ્ધિ, વિષયભોગોમાં અભિરત્યિ, મદયુક્ત

ઉટસાહ (જગડા કે સાંસારિક લાભો માટે)
યશાની લિપ્સા, હાસ્ય, પરાક્રમ, હઠપૂર્વક
ઉધોગ.

૩) સત્યગુણાની વૃત્તિઓ :

શમ (મનનો સંયમ), દમ (દંદ્રીયનિગ્રહ),
તિતિક્ષા (ટાઢ - તડકો, ભૂખ - તરસ ને
માન - અપમાનમાં સહનશીલતા), વિવેક,
તપ (સ્વધર્મ પાલનમાં ધીરજ રાખીને કષ્ટ
સહ્યે જવા), સત્યનો આદર, દયા, સ્મૃતિ,
સંતોષ, અશુભ-અસુંદર-અનાવશ્યકનો
ત્યાગ, વિષયો પ્રતિ અનિષ્ટા, સદગુણ-
સદજ્ઞાન તથા સદપ્રેમ પ્રત્યે શ્રદ્ધા, લજ્જા,
આત્મરતિ (આત્મા પ્રત્યે પ્રીતિ), દાન,
વિનયભાવ અને સરળતા.

અસ્તુ.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

એક માણસ ટેકરી ઉપર ઊભો હતો.

ત્રણ વટેમાર્ગુ દૂરથી પસાર થઈ રહ્યા હતા.
તેમાંનો એક બોલ્યો : પેલા બિચારાનું વહાલું
પશુ કદાચ ખોવાઈંગયું લાગે છે.

બીજો બોલ્યો : ના, તે કદાચ પોતાના
મિત્રને ખોળી રહ્યો હોય.

ત્યાં તો ત્રીજો વટેમાર્ગુ બોલ્યો : ના, ના, તે ત્યાં
માત્ર તાજી હવા ખાવા ઊભો છે.

ત્રણોય વટેમાર્ગુ આ બાબતમાં સંમત ન થઈ
શક્યા એટલે ટેકરી ઉપર જઈપૂછવા લાગ્યા.

પહેલા વટેમાર્ગુએ પૂછ્યુ : તમે તમારું વહાલું પશુ
ગુમાવ્યું છે ? જવાબ મળ્યો : ના, ભાઈ.

બીજા વટેમાર્ગુએ પૂછ્યું : તારો મિત્ર ખોવાઈ
નથી ગયો શું ?

જવાબ મળ્યો : ના ભાઈ, મારો મિત્ર ખોવાચો
નથી.

ત્રીજા વટેમાર્ગુએ પૂછ્યું : શું તું તાજુ હવા
ખાવા માટે ઉભો નથી ?

ઉત્તર મળ્યો : ના, ભાઈસાહેબ.

આ સાંભળી ત્રણોય વટેમાર્ગુ એક સાથે
બોલી ઉઠ્યાં : તો ખરેખર તું ઉભો શા માટે છે ?
ઉત્તર મળ્યો : “હું માત્ર ઉભો છું.”

પ્રિય ચેતન આત્મા,

જેન ગુરુ બાંકેઈનાં વિહારની સામે એક અંધ આદમી રહેતો હતો. બાંકેઈએ દેહ છોડ્યો ત્યારે તે અંધ આદમી બોલ્યો : મારી પાસે આંખો નથી એટલે હું અવાજ પરથી માણસનાં ચારિત્રયનો ખ્યાલ મેળવું છું. સામાન્યત : જ્યારે કોઈ કોઈને અભિનંદન આપતું હોય ત્યારે એ દ્વાનિમાં ઈર્ધાનો ગુપ્ત દ્વાનિ પણ મને સંભળાય છે; અને જ્યારે કોઈ શોક વ્યક્ત કરતાં હોય ત્યારે અંદર પ્રસન્નતાનો દ્વાનિ મને સંભળાય છે; પણ... બાંકેઈ જ્યારે અભિનંદન આપતા ત્યારે ખરેખર ખુશ થતા અને જ્યારે શોક વ્યક્ત કરતાં ત્યારે ખરેખર દુઃખી થતા.

આથી, તે મહાન છે.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

ઝેન ગુરુ મુનાનને સોજુ નામનો એકમાત્ર ઉત્તરાધિકારી હતો. સોજુનો સાધના—અભ્યાસ પૂરો થયો, ત્યારે મુનાને તેને પોતાના ઓરડામાં બોલાવી એક ગ્રંથ દેખાડ્યો અને કહ્યું કે આ અમૃત્ય ગ્રંથ આપણી સાત પેઢીથી ગુરુ—શિષ્ય પરંપરામાં ચાલ્યો આવે છે. આને તું જીવની જેમ જાળવજો.

સોજુએ કહ્યું : આ ગ્રંથ એટલો બધો મહિનાનો હોય તો એ તમે જ રાખો એ સારં. કોઈ પણ પ્રકારનું લખાણ વાંચ્યા વિના મને ઝેનનું જ્ઞાન થઈ ગયું છે અને તે જેવું છે એનાથી મને સંતોષ છે.

મુનાને કહ્યું : તે હું જાણું છું, છતા જ્ઞાન—પ્રાપ્તિનાં પ્રતિક રૂપે તું આ રાખ. આ લે ગ્રંથ.

બંને સગડી પાસે બેઠા હતા. સોજુને
અચાનક શું થયું તે હાથમાં રાખેલા ગ્રંથને
ભડભડતી આગમાં ફેંકી દીધો.

આ પૂર્વે કદી ગુસ્સે ન થયેલા મુનાન બુમ
પાડી ઉઠ્યા : આ તું શું કરે છે ?

સોજુએ જવાબ વાળ્યો : આ તમે શું કહી
રહ્યાં છો ?

પ્રિય ચેતન આત્મા,

બે ઝેન શિષ્યો વરચેની વાતચીત :

નાન-ચુઆન : તને કોઈ પૂછે કે પરમ સત્ય શું
છે. તો તું શું ઉત્તર આપીશ ?

ચી-ચાંગ : પેલુ ખેતર કેવું સુંદર છે ! ત્યાં
એક ઝૂંપડી બાંધી શકાય.

નાન-ચુઆન : ખેતરની વાત જવા દે. પહેલા
મારા પ્રશ્નનો ઉત્તર આપ કે
પરમ સત્ય વિશે તું શું કહીશ ?

ચી-ચાંગ ચાની ટ્રે લઈ ઉભો થઈ ચાલવા
લાગ્યો.

નાન-ચુઆન : અરે ! તે ટ્રે ક્યાં લઈ લીધી ?
મારે હજુ ચા પીવાની બાકી છે.

ચી-ચાંગ : જે માણસ આવા પ્રશ્ન કર્યા કરે
તે ચા તો શું, પાણીનું ટીપું ચ
પી શકશે નહીં.

પ્રિય ચેતન આત્મા,

દાઈજુએ એક વેળા ચીનમાં રહેતા ગુરુ
બાસોની મુલાકાત લીધી.

બાસો એ પૂછ્યું : તું શેની શોધમાં છે ?

દાઈજુએ કહ્યું - “પરમ જ્ઞાનની.”

તારી પાસે તારું પોતાનું ખજાના-ઘર છે. તું
શા માટે એને બહાર ખોળે છે ? બાસોએ પૂછ્યું.

દાઈજુએ જાણવા માટે પૂછ્યું : મારું
ખજાના-ઘર ક્યાં છે ?

બાસો એ પ્રત્યુત્તર વાખ્યો :

“તું, જે પૂછે છે, એ જ તારું ખજાના-ઘર છે.”

આ સાંભળીને દાઈજુને જ્ઞાન થઈગયું !!

